

NIŽA UGOVORENA ZARADA U NOVOM UGOVORU O RADU NA ODREĐENO VREME**Zakon o radu****član 33**

Prihvaćena prava i obaveze

Sentenca:

Ukoliko poslodavac isplaćuje zaradu zaposlenom prema ugovoru o radu na određeno vreme, on postupa zakonito, iako je ta zarada niža od zarada koje su zaposlenom isplaćivane po ranijim, odnosno ugovorima o radu na određeno vreme koji su prethodili ugovoru zaključenom za sporni period.

Iz obrazloženja:

"Tužilac je u spornom periodu bio u radnom odnosu na određeno vreme kod tuženog po osnovu više ugovora o radu na određeno vreme koji su zaključivani između tužioca i tuženog na period od šest meseci. Navedenim ugovorima o radu bilo je određeno da se osnovna zarada tužiocu utvrđuje na mesečnom nivou tako što se cena rada za najjednostavniji rad u ugovorenom bruto iznosu, pomnoži koeficijentom 1.035. Direktor tuženog je doneo odluku da se svim zaposlenima u jedinici u kojoj je tužilac bio zaposlen, umanjena cena rada za najjednostavniji rad koja služi za obračun osnovne zarade za 20%, bez donošenja pojedinačnih rešenja o isplati umanjene zarade. Veštačenjem od strane veštaka ekonomske struke utvrđeno je da je u ugovorima o radu koje je tužilac potpisao za sporni period, cena rada za najjednostavniji rad koja je korišćena za obračun zarade, bila umanjena (u odnosu na ranije zaključene ugovore) saglasno navedenoj odluci direktora tuženog i da je po toj umanjenoj ceni rada (koja je kao takva bila ugovorena) izvršen obračun i isplata zarada tužiocu od strane tuženog. Po oceni Apelacionog suda, tužbeni zahtev tužioca za isplatu manje isplaćene zarade nije osnovan, sa razloga što je tuženi isplaćivao zaradu tužiocu u svemu u skladu sa zaključenim ugovorima o radu na određeno vreme, tako da je odluka direktora tuženog o umanjenju zarada zaposlenih, pa i tužiocu irelevantna u konkretnom slučaju, jer su prava i obaveze tužioca bili regulisani navedenim ugovorima, shodno odredbi člana 33. Zakona o radu. Tužilac je, potpisivanjem svakog ugovora o radu na određeno vreme prihvatio sva prava i obaveze, odnosno sve odredbe ugovora o radu pa i one koje se odnose na način obračuna zarade, visinu cene rada za najjednostavniji rad na poslu koji obavlja i koeficijent po kome se obračunava zarada, pa se stoga ne može govoriti o nezakonitom postupanju tuženog i njegovoj obavezi da za tužioca donese posebno rešenje o umanjenoj zaradi, zbog čega je prvostepena presuda, na osnovu člana 380. tačka 4) Zakona o parničnom postupku preinačena i tužbeni zahtev tužioca odbijen."

(Presuda Apelacionog suda u Kragujevcu, Gž1. 1084/2010 od 26.9.2012. godine)

